

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 230.708 van 31 maart 2015  
in de zaak A. 213.079/X-15.882.**

In zake : de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR  
van het agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Veerle Tollenaere  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Koning Albertlaan 128  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-  
VLAANDEREN

Tussenkommende partij :

de NV MATEXI  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Laurent Proot en Wannes Thyssen  
kantoor houdend te 9000 Gent  
Kasteellaan 141  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het cassatieberoep*

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 14 juli 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2014/0431 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 10 juni 2014 in de zaak 1011/0539/A/8/0483.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 29 juli 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomen de partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 7 oktober 2014. De tussenkomen de partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 februari 2015.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Lippevelde, die *loco* advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verzoekende partij, juriste Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sofie De Maesschalck, die *loco* advocaten Laurent Proot en Wannes Thyssen verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 23 december 2010 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen (hierna: deputatie) aan de nv Matexi een verkavelingsvergunning “voor het verkavelen van een terrein in twaalf kavels”.

4. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (hierna GSA) tot vernietiging van dat besluit van 23 december 2010 ongegrond.

### *IV. Regelmatigheid van de rechtspleging*

5. De GSA heeft een procedurestuk met de titel “laatste memorie met verzoek tot voortzetting” ingediend. Het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’ (hierna: cassatieprocedurebesluit) voorziet na de kennisgeving van het auditorsverslag niet in de mogelijkheid om een laatste memorie neer te leggen. Wanneer de auditeur concludeert tot de verwerping van het cassatieberoep moet verzoeker luidens artikel 18, § 1, van het cassatieprocedurebesluit, op straffe van de toewijzing van de afstand van geding, “vragen dat de procedure wordt voortgezet teneinde te worden gehoord”. Het auditorsverslag concludeert tot de verwerping van het beroep van de GSA. Het voormelde procedurestuk wordt alleen in aanmerking genomen in zoverre erin wordt gevraagd de procedure voort te zetten en gehoord te worden.

### *V. Onderzoek van de ontvankelijkheid van het cassatieberoep*

6. De nv Matexi werpt op dat de GSA geen actueel belang meer heeft door de vernietiging door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 145/2013 van 7 november 2013, zoals verbeterd door een beschikking van 18 december 2013, van “de sociale normen en lasten uit het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid (GPD) – en een aantal bepalingen uit de

VCRO die hiermee onlosmakelijk verbonden waren”. De deputatie kan immers niet langer een sociale last opleggen na vernietiging van het arrest van de RvVb als die op zijn beurt het besluit van de deputatie zou hebben vernietigd.

De nv Matexi stelt verder dat “de verkaveling in tussentijd werd gerealiseerd” en dat niet blijkt “dat de belangen van de [GSA] werden geschaad als gevolg van het feit dat de ‘nieuwe’ regels in verband met de dossiersamenstelling niet werden gevolgd [...] in de [...] hypothese dat dat al zou moeten”.

De nv Matexi wijst er nog op “dat er reeds verschillende stedenbouwkundige vergunningen werden verleend, die [...] definitief en dus onaantastbaar zijn geworden” en de GSA “enkel een (princieps)zaak van de oplegging van een sociale last” maakt.

### *Beoordeling*

7. In zoverre de excepties van onontvankelijkheid de Raad van State ertoe nopen in de beoordeling van de zaak zelf te treden, is hij overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State daartoe niet bevoegd.

8. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de GSA ontvankelijk na te hebben overwogen dat de GSA “op grond van artikel 4.8.16, § 1 VCRO over het rechtens vereiste belang [beschikt] om een vordering in te stellen bij de [RvVb]”. Het cassatieberoep van de GSA is enkel gericht tegen de ongegrondverklaring van zijn beroep door het bestreden arrest, meer bepaald van zijn enig middel waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 7.3.11 van het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende het grond- en pandenbeleid’ (hierna: Grond en Pandendecreet). Deze decretale overgangsmaatregel werd niet vernietigd bij het arrest nr. 145/2013 van het Grondwettelijk Hof. In geval van cassatie dient de RvVb zich opnieuw over de

gegrondheid van het beroep van de GSA uit te spreken. De GSA heeft dan ook belang bij zijn cassatieberoep.

9. De excepties worden verworpen.

#### *VI. Onderzoek van het enig cassatiemiddel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

10. De GSA voert de schending aan van artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet, artikel 3, § 1, 8°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 ‘betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een verkavelingsvergunning’ (hierna: het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009) en artikel 149 Gw.

De GSA licht toe dat i) het Grond- en Pandendecreet in werking is getreden op 1 september 2009, ii) de datum van indiening van een verkavelingsaanvraag de datum is waarop de aanvraag regelmatig bij het vergunningverlenend bestuur wordt betekend, en iii) de herindiening van een eerder niet-ontvankelijk en/of niet-volledigverklaard dossier wordt beschouwd als een nieuwe aanvraag.

De GSA stelt voorts dat i) de RvVb in het bestreden arrest oordeelt dat het ontvangstbewijs van 22 januari 2010 voor de op 11 januari 2010 ingediende nieuwe aanvraag geen voorwerp had omdat de aanvraag van 11 juni 2008 waarvoor op dezelfde datum een ontvangstbewijs werd gegeven, nog steeds in behandeling was bij de gemeente, ii) de RvVb vaststelt dat de “vroegere aanvraag” nog niet tot een beslissing zou hebben geleid en er evenmin door de aanvrager beroep was ingesteld bij de deputatie tegen het uitblijven van een beslissing, iii) de RvVb er ten onrechte van uitgaat dat het niet mogelijk zou zijn om meerdere aanvragen voor hetzelfde perceel in te dienen en dat een eerste aanvraag steeds volledig moet zijn afgerond vooraleer een nieuwe aanvraag kan worden ingediend voor datzelfde perceel.

Artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet verwijst enkel naar “de datum van indienen” en stelt dat het herindienen van een eerder niet-ontvankelijk en/of niet-volledigverklaard dossier ook een nieuwe aanvraag is. Het bestreden arrest gaat volledig voorbij aan de brief van 9 oktober 2010 waarin wordt gesteld dat het op 11 juni 2008 ingediende dossier niet volledig was, betreft deze brief niet in de beoordeling en onderzoekt niet of deze brief als een niet-volledigverklaring van het dossier in de zin van artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet moet worden beschouwd. Voor zover de aanvraag van 11 januari 2010 geen volledig nieuwe aanvraag was, had de RvVb moeten onderzoeken of het een herindiening van een niet-volledigverklaard dossier betrof. De stelling van de RvVb dat er geen regel is die of beginsel van behoorlijk bestuur dat bepaalt dat een aanvrager zijn dossier niet zou mogen vervolledigen of documenten door andere documenten zou mogen vervangen nadat zijn aanvraag is ingediend voor zover die wijzigingen niet worden aangebracht nadat door de gemeente over de aanvraag adviezen werden ingewonnen of het openbaar onderzoek werd georganiseerd, is strijdig met artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet. De GSA voegt toe dat het bestreden arrest ook voorbijgaat aan de niet-volledig bevonden aanvraag van 28 november 2008.

De GSA stelt dat het bestreden arrest tevens artikel 3, § 1, 8°, van het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 schendt aangezien het uitgaat van een aanvraag ontvangen op 11 juni 2008 terwijl aangenomen moet worden dat de aanvraag na 1 september 2009 werd ingediend.

### *Beoordeling*

11. Het middel gaat terug op de beoordeling in het bestreden arrest van het enig middel van de GSA waarin de schending wordt aangevoerd van artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet en dat de vraag beantwoordt of de deputatie bij het verlenen van de vergunning al dan niet de verplichtingen van het Grond en Pandendecreet moest opleggen hetgeen afhangt van de datum waarop de verkavelingsvergunningsaanvraag werd ingediend. De RvVb concludeert dat de deputatie “terecht [heeft] beslist dat het Grond- en pandendecreet niet van

toepassing was op de aanvraag van de [nv Matexi]” op grond van volgende overwegingen:

- de aanvraag van de nv Matexi waarvoor op 11 juni 2008 een ontvangstbewijs werd afgegeven, diende volgens de overgangsregeling van artikel 193, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 ‘houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening’, te worden behandeld met toepassing van de artikelen 52, 53 en 55, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; uit die laatste bepalingen blijkt dat de beslissingstermijn van 150 dagen een termijn van orde is en dat het college van burgemeester en schepenen na het verstrijken van die termijn bevoegd blijft om een beslissing te nemen “zolang de aanvrager niet beslist om tegen het uitblijven van een beslissing een beroep in te stellen bij de deputatie”;
- de nv Matexi heeft tegen het uitblijven van een beslissing over haar aanvraag geen beroep ingesteld en daaruit volgt “dat het ontvangstbewijs van 22 januari 2010 geen betrekking heeft op een nieuwe aanvraag, vermits de vroegere aanvraag nog niet tot een beslissing had geleid”;
- er is geen regel die of beginsel van behoorlijk bestuur dat bepaalt dat een aanvrager zijn dossier niet mag vervolledigen of documenten door andere documenten vervangen nadat zijn aanvraag is ingediend, voor zover die wijzigingen niet worden aangebracht nadat door de gemeente over de aanvraag adviezen werden ingewonnen, of in voorkomend geval, het openbaar onderzoek werd georganiseerd;
- uit de gegevens van het dossier blijkt dat de adviezen werden gevraagd en het openbaar onderzoek werd gevoerd nadat de nv Matexi op 11 januari 2011 (lees: 11 januari 2010) de wijzigingen aan haar aanvraagdossier met stukken had aangebracht;
- het ontvangstbewijs van 22 januari 2010 had bijgevolg geen voorwerp vermits de aanvraag ontvangen op 11 juni 2008 “nog steeds in behandeling was bij de gemeente”.

12. Het toentertijd geldende artikel 7.3.11, eerste lid, Grond en Pandendecreet bepaalt wat volgt:

“De bij dit decreet bepaalde verplichtingen om sociale lasten en lasten inzake de verwezenlijking van een bescheiden woonaanbod te verbinden aan specifieke stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen, gelden ten aanzien van alle betrokken vergunningsaanvragen die vanaf de inwerkingtreding van dit decreet in eerste administratieve aanleg worden ingediend. De datum van indiening is de datum waarop de aanvraag regelmatig bij het vergunningverlenende bestuursorgaan wordt betekend. De herindiening van een eerder niet ontvankelijk en/of niet volledig verklaard dossier wordt beschouwd als een nieuwe aanvraag.”

13. Uit de stukken van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat de GSA voor de RvVb niet heeft aangevoerd, wat hij nu voor het eerst voor de Raad van State doet, dat de aanvraag van de nv Matexi ontvangen op 11 juni 2008 niet-ontvankelijk of niet-volledig werd verklaard in de zin van artikel 7.3.11 Grond en Pandendecreet waardoor de herindiening van de aanvraag door de nv Matexi op 22 januari 2010 overeenkomstig deze decreetsbepaling moest zijn beschouwd als een nieuwe aanvraag.

14. Het bestreden arrest schendt geen van de aangevoerde bepalingen.

Het enig middel is ongegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Johan Lust,        | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc,    | staatsraad,      |
| Stephan De Taeye,  | staatsraad,      |
| bijgestaan door    |                  |
| Greta Scheveneels, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Greta Scheveneels**

**Johan Lust**